

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114209337
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114209337.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: D. a.s., so sídlom J., J. 6, IČO : XX XXX XXX, zastúpeného P. T., s.r.o., so sídlom J., G. 5, IČO : XX XXX XXX proti odporcovi: P. N., bytom K. nad E., G. Y., o zaplatenie 393,15 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. októbra 2014, č. k. 27C/177/2014-65, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej zamietajúcej časti **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom zo dňa 21.10.2014 okresný súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 297,15 eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14,15 eur od 26.05.2011 do zaplatenia, s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14,15 eur od 26.06.2011 do zaplatenia, s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14,15 eur od 26.07.2011 do zaplatenia, s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14,15 eur od 26.08.2011 do zaplatenia, s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14,15 eur od 26.09.2011 do zaplatenia, s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14,15 eur od 26.10.2011 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 212,25 eur od 03.02.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a odporcovi zároveň uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku 11,75 eur a v trovách právneho zastúpenia 43,51 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 43 ods. 1, § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 2 ods. 1, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 - 4, § 54 ods. 1, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že zmluva o pripojení C., ktorá bola medzi účastníkmi uzatvorená dňa 03.01.2011 na dobu 24 mesiacov, je zmluvou uzatvorenou podľa § 43 zákona č. 610/2003

Z. z. a súčasne má charakter spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na ust. zákona o ochrane spotrebiteľa. Nepochybne ide o spotrebiteľskú zmluvu aj podľa ust. § 52 ods. 1 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb (internet) v súlade so všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré odporca akceptoval. Na základe zmluvy sa teda navrhovateľ zaviazal odporcovi zabezpečiť služby určené v zmluve a odporca sa zaviazal zaplatiť za tieto služby cenu vyúčtovanú za príslušné obdobie faktúrami v súlade s podmienkami určenými navrhovateľom. Navrhovateľ v rámci predmetného právneho stavu vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté plnenia v sume spolu 84,90 eur, ktorej výšku odporca v konaní nerozporoval a doteraz navrhovateľovi neuhradil, preto ho súd zaviazal na jej zaplatenie. Ďalej súd uviedol, že navrhovateľ si voči odporcovi uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 212,25 eur s úrokom z omeškania. Navrhovateľ v konaní preukázal, že medzi ním a odporcom vznikol záväzkový právny vzťah. Zmluva o pripojení má charakter formuláru, ktorého znenie odporca nemohol ovplyvniť, nakoľko bol pripravený už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Dojednanie o zmluvnej pokute je obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach C. spoločnosti D., a.s., ktoré sú síce súčasťou zmluvy ale ich obsahu odporca

- spotrebiteľ taktiež ovplyvniť nemohol. Nejde teda o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ zmluvnú pokutu s odporcom individuálne nevyjednal, táto je obdobná vo veľkom počte formulárových zmlúv. Napriek tomuto súd konštatoval, že zmluvné dojednania obsiahnuté v článku 10 bod 10.2 Všeobecných obchodných podmienok C. spoločnosti D., s. r. o. , ktoré sú súčasťou zmluvy o pripojení, týkajúce sa zmluvnej pokuty nepredstavujú v tomto prípade neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by spôsobovala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - odporcu. Súd uviedol, že nespochybňuje možnosť aplikácie aj význam zmluvnej pokuty v spotrebiteľských vzťahoch, musí však ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok. Zmluvná pokuta v danej veci bola pritom dojednaná v závislosti od dojednaného komunikačného programu a v závislosti od dĺžky doby porušenia zmluvných dojednaní zo strany odporcu. Táto zmluvná pokuta v dojednanej výške nie je podľa názoru súdu neprímeraná a nespôsobuje nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech odporcu a nie je neprímeranou ani k dlžnej cene za poskytnuté služby, ktorú odporca doposiaľ z tohto zmluvného vzťahu neuhradil a to predovšetkým s poukazom na dobu jeho omeškania. Z tohto dôvodu súd zaviazal odporcu na zaplatenie zmluvnej pokuty 212,25 eur (15 mesiacov x 14,15 eur). Vzhľadom k tomu, že odporca sa s platením vyfakturovaných súm dostal do omeškania, súd priznal navrhovateľovi od nasledujúceho dňa po dni splatnosti tej - ktorej faktúry príslušný úrok z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 O. z. a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Ďalej súd uviedol, že pokiaľ si navrhovateľ faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou 02.02.2012 voči odporcovi uplatnil zmluvnú pokutu 96 eur za nevrátenie set-top-boxu súd konštatoval, že v konaní neosvedčil, že by medzi ním a odporcom došlo k uzavretiu zmluvnej dohody o takejto zmluvnej pokute. Navrhovateľ v konaní nepredložil žiaden písomný prejav vôle odporcu, ktorým by sa výslovne zaviazal zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu 96 eur pre prípad porušenia zmluvného záväzku vrátiť navrhovateľovi zariadenie set-top-boxu pri ukončení zmluvného vzťahu, ktorý by odporca podpísal. Zmluvná pokuta dojednaná inak ako v písomnej forme je neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 O.z.) a veriteľ - navrhovateľ ju nemôže s úspechom uplatniť na súde. Pokiaľ navrhovateľ uviedol, že uplatnená suma 96 eur predstavuje škodu, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi nevrátením zariadenia set-top-boxu, ktorá suma predstavuje hodnotu zariadenia v zmysle cenníka doplnkových služieb a ostatných zariadení po odrátaní ceny za inštaláciu, súd konštatoval, že neboli splnené zákonné podmienky pre to, aby súd mohol takúto náhradu škody proti odporcovi priznať. Je pravdou, že v zmysle E. C. spoločnosti D., s.r.o, ktoré sú súčasťou zmluvy o pripojení je zariadenie set-top-boxu vlastníctvom navrhovateľa a odporca je pri ukončení zmluvy povinný toto zariadenie navrhovateľovi vrátiť (článok 12 bod 12.15 E. C. spoločnosti D., s.r.o.). V konaní nebolo zistené, že by odporca túto svoju povinnosť splnil a zariadenie navrhovateľovi po odstúpení od zmluvy vrátil. Takýmto konaním odporcu navrhovateľovi nepochybne škoda spočívajúca v hodnote zariadenia vznikla. Posudzujúc vec v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd konštatoval, že navrhovateľ v konaní preukázal vznik škody, zavinené porušenie zmluvnej povinnosti zo strany odporcu a príčinnú súvislosť medzi nimi, avšak podľa názoru súdu nepreukázal výšku škody. Skutočná škoda v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Navrhovateľ v konaní nijakým právne relevantným dokladom nepreukázal cenu nevráteného zariadenia a nepreukázal, že by sa jeho majetok nevrátením zariadenia zo strany odporcu zmenšil práve o žalovanú sumu 96 eur. Uplatnenú sumu 96 eur navrhovateľ odôvodňoval ust. cenníka poskytovaných služieb C. platného od 19.04.2010, podľa ktorého predstavuje poplatok za výmenu set-top-boxu pri poškodení klientom sumu 135 eur, od ktorej sumy si odráta cenu zaplatenú odporcom za inštaláciu 39,90 eur. Odhliadnuc od toho, že rozdiel medzi týmito sumami predstavuje 95,10 eur a nie 96 eur súd konštatoval, že v danej veci nedošlo k výmene set-top-boxu pri poškodení klientom - odporcom, teda navrhovateľ nebol oprávnený účtovať si takéto poplatok. Súd pri tom konštatoval, že v cenníku poskytovaných služieb C. C. platnom od 19.04.2010 nebol dojednaný žiadny poplatok splatný v prípade, že by klient - odporca set-top-box nevrátil. Uvedený poplatok je dojednaný až v cenníku služieb C. C. platnom od 16.04.2012 v hodnote 99 eur, ktorý ale súd na danú vec aplikovať nemohol, pretože poplatok bol odporcovi vyúčtovaný výlučne dňa 02.02.2012, teda pred účinnosťou tohto cenníka. Na základe týchto skutočností súd navrhol v časti o zaplatenie sumy 96 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 03.02.2012 do zaplatenia zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 2 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že navrhovateľ aj odporca mali vo veci čiastočný úspech, pričom pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa vo vzťahu k žalovanej sume 393,15 eur predstavuje hodnotu 50 %, úspech v sume 297,15 eur - 75 %, neúspech v sume 96 eur - 25 %, v ktorej miere mu vzniklo aj právo na čiastočnú náhradu trov konania. Trovy konania navrhovateľa spočívali v náhrade zaplateného súdneho poplatku 23,50 eur, z toho 50 % predstavuje

sumu 11,75 eur a v trovách právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 28,22 eur, 2 x režijný paušál 8,04 eur a DPH 20 % t. j. 14,50 eur, spolu sumy 87,02 eur. 50% z týchto trov potom predstavuje sumu 43,51 eur, ktorú súd navrhovateľovi aj priznal.

Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti podal včas odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd jeho návrhu v tejto časti vyhovie, prípadne sa domáhal zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konania. Uplatnil si náhradu trov konania a právneho zastúpenia prvostupňového ako aj odvolacieho. Uviedol, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí právne ustálil, že on v konaní preukázal vznik škody, zavinené porušenie zmluvnej povinnosti zo strany odporcu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Podľa názoru súd, však v konaní nepreukázal výšku spôsobenej škody, a preto tento nárok v celom rozsahu zamietol. S názorom súdu prvého stupňa ohľadom preukázania výšky škody sa nestotožňuje. Rovnako sa nestotožňuje s právnou argumentáciou, že v danej veci nedošlo k výmene set-top-boxu pri poškodení klientom - odporcom, a teda on nebol oprávnený účtovať si takéto poplatok. V prvom rade poukázal na to, že on vo vyjadrení na výzvu súdu zo dňa 14.07.2014 celkom jednoznačne upresnil, že napriek chybnému pomenovaniu vo vystavenej faktúre nárok na zaplatenie sumy 96 eur nepredstavuje poplatok za nevrátenie zariadenia, resp. zmluvnú pokutu za nevrátenie zariadenia, ktorú by si s odporcom dojednal, ale náhradu škody, ktorá navrhovateľovi vznikla tým, že mu odporca nevrátil zariadenie set-top-box. V tomto vyjadrení zároveň špecifikoval výšku nároku na zaplatenie náhrady škody, pri určení ktorej vychádzal z ceny zariadenia, ktorú ponížil o sumu 39,90 eur (poplatok za inštaláciu, ktorý odporca uhradil pri uzatváraní zmluvy). V súvislosti s určením ceny zariadenia má za to, že z položky cenníka, platného od 19.04.2012, označenej ako „výmena set-top-box pri poškodení klientom“ sa dá logickou úvahou celkom jednoznačne dospieť k záveru, že suma 135 eur, ktorou si navrhovateľ takúto výmenu spoplatňuje, predstavuje cenu zariadenia. Výmena set-top-boxu pri poškodení klientom totiž predstavuje prípady, kedy klient poškodí resp. znefunkční zariadenie set-top-box, pričom z tohto dôvodu nemôže ďalej využívať služby navrhovateľa. Klient preto odovzdá navrhovateľovi nefunkčné zariadenie a navrhovateľ mu dodá nové zariadenie, a to všetko za poplatok, ktorý je určený z hodnoty tohto nového zariadenia. Zároveň má za to, že v prípade ak súd videl rozpor medzi sumou 135 eur uvedenou v cenníku platnom od 19.04.2012 a sumou 135,90 eur uvedenou v cenníku platnom od 16.04.2012, nemal nárok navrhovateľa na náhradu škody zamietnuť v celom rozsahu, ale zamietnuť len tú časť nároku, ktorá bola sporná (v súdenom prípade 0,90 eur). Vzhľadom k týmto skutočnostiam má za to, že je nesporné, že on cenníkom platným od 19.04.2012 a cenníkom platným od 16.04.2012 (položka „ďalší Y.“ - 135,90 eur) nepreukazoval oprávnenosť účtovania si poplatku za nevrátenie zariadenia, ale cenu tohto zariadenia, a teda výšku škody spôsobenú odporcom.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušiť a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. v tejto časti vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolaním navrhovateľa bol napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti a nadväzujúcim výroku o náhrade trov konanie, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozsudku a vo vyhovujúcej časti je rozsudok súdu prvého stupňa právoplatným a týmto rozhodnutím odvolacím súdom nedotknutý (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., súd rozhodnutie zruší len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že od zmluvy, ktorú uzavreli účastníci konania dňa 03.01.2011 na poskytovanie elektronických komunikačných služieb programu C. C. odporcovi v dĺžke trvania 24 mesiacov, za ktorú sa odporca zaviazal platiť mesačný poplatok s DPH 14,15 eur a objednal si inštaláciu set-top-boxu za jednorazový poplatok 39,90 eur, navrhovateľ odstúpil listom z 19.12.2013 z dôvodov, že odporca neuhradil splatné záväzky voči spoločnosti do 45 dní od ich splatnosti, a to napriek upomienkam. Z článku 12 bod 12.15 Všeobecných podmienok na poskytovanie služby C., účinných od 01.09.2009 a platných v čase uzavretia predmetnej zmluvy medzi účastníkmi konania nepochybne vyplýva, že pri zániku zmluvy z ktoréhokoľvek dôvodu nie je spoločnosť D. povinná vrátiť účastníkovi aktivačné a zriaďovacie poplatky. Účastník je povinný vrátiť spoločnosti D. zariadenia,

prípadné iné veci, ktoré sú jej vlastníctvom. Z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že odporca uvedené zariadenia navrhovateľovi po odstúpení od zmluvy nevrátil.

V danej veci nevrátenie uvedeného zariadenia navrhovateľ považuje za škodu, ktorá mu vznikla, spočívajúcu v hodnote nevráteného zariadenia. Súd prvého stupňa v danej veci správne tento nárok posudzoval podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a správne dospel k záveru, že navrhovateľ preukázal vznik škody, zavinené porušenie zmluvnej povinnosti zo strany odporcu a aj príčinnú súvislosť medzi nimi. Nesprávne však podľa názoru odvolacieho súdu konštatoval, že odporca nepreukázal výšku škody. Výšku škody navrhovateľ odôvodňoval ust. cenníka poskytovaných služieb C. platného od 19.04.2012, podľa ktorého predstavuje poplatok za výmenu set-top-boxu pri poškodení klientom sumu 135 eur, od ktorej odráta cenu zaplatenú odporcom za inštaláciu 39,90 eur. Súd prvého stupňa mal za to, že v danom prípade nedošlo k výmene set-top-boxu pri poškodení klientom - odporcom a teda nebolo dôvodné si účtovať takýto poplatok.

Je nepochybné, že škoda predstavuje majetkovú ujmu spočívajúcu v zmenšení majetku poškodeného a vyjadrenú v peniazoch. Ide o rozdiel v hodnote majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody. Skutočná škoda v zmysle ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka však nemôže byť paušálne stanovená v cenníku navrhovateľa, na ktorý poukazoval aj navrhovateľ, keď pôvodne uvádzaná suma 135 eur (od ktorej bola odpočítaná suma 39,90 eur za údajnú inštaláciu zariadenia) je zaradená v kolónke inštalácia HD set-top-boxu. Na preukázanie výšky škody mal teda súd prvého stupňa vyzvať navrhovateľa na predloženie dokladu, ktorým by navrhovateľ preukázal, za akú sumu predmetné zariadenie napríklad kúpil od dodávateľa set-top-boxu (faktúra, dodací list). Pri posudzovaní výšky škody aj v danej veci musí súd postupovať ako v iných prípadoch nevrátenia, resp. zničenia alebo poškodenia veci, t.j. vyžadovať preukázanie ceny veci v čase vzniku škody, čo nie je totožné s položkami cenníkov za poskytované služby. Cenníky poskytovaných služieb spoločnosti D. preukazujú totiž iba konkrétne poplatky za služby a nepreukazujú konkrétnu cenu zariadenia, resp. samotnú škodu, ktorá mala nevrátením set-top-boxu navrhovateľovi vzniknúť.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako aj v trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom konaní súd prvého stupňa o nároku navrhovateľa v tejto časti opätovne po doplnení dokazovania rozhodne, pričom je viazaný názorom odvolacieho súdu v zmysle § 226 O.s.p. V novom rozhodnutí rozhodne aj trovách celého konania.

Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.